

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1792/2020
04.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Добриле Страјина, Бранке Дражић и Бранислава Босилковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Мишковић, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Београд, ради неоснованог обогаћења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2996/2019 од 24.04.2019. године, у седници одржаној 04.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2996/2019 од 24.04.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2996/2019 од 24.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 9909/18 од 29.01.2019. године, ставом првим изреке одбијен је предлог тужиоца за прекид и застој поступка. Другим ставом изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда за одлучивање у овој правној ствари. Трећим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу у коме је тражио да се обавезе тужени да му за период од марта 1999. године закључно са јулом 2010. године исплати појединачно наведене месечне износе у том ставу изреке са припадајућом законском затезном каматом, од доспелости до исплате. Четвртим ставом изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан је тужени да тужиоцу за период од августа 2010. године закључно са мајем 2014. године исплати појединачно наведене месечне износе у том ставу изреке са припадајућом законском затезном каматом, од доспелости до исплате. Петим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 157.800,00 динара са законском затезном каматом од 29.01.2019. године, до исплате. Шестим ставом изреке, одбијен је захтев тужиоца за ослобађање од плаћања судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2996/2019 од 24.04.2019. године, првим ставом изреке, одбијене је као неосноване жалбе тужиоца и туженог и првостепена пресуда потврђена у ставу првом, другом, трећем, четвртном и петом изреке. Другим ставом изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП, будући да су питања на која се указује као спорна, везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Имајући у виду ревизијске наводе, те да постоји уједначена судска пракса у погледу основа обавезе тужене, па тиме и примене одредаба о застарелости које се односе на потраживање накнаде штете, а уз ревизију се не достављају одлуке суда супротне садржине, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају наведено не представља разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној ради уједначавања судске праксе и новог тумачења права, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 02.09.2013. године, а као вредност предмета спора означен је износ 375.000,00 динара. Тужилац је поднеском од 16.07.2014. године, преиначио тужбу тако што је повећао тужбени захтев на износ од 1.194.796,66 динара. Тако означени износ не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан извршеног преиначења. Ревизијом се побија део којим је правноснажно одбијен тужбени захтев, због чега тужиочева ревизија није дозвољена.

Пошто вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**